

อนุสัญญาสตอกโฮล์ม ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (POPs)

(ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2558)

อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน มีการลงนามครั้งแรกที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544 โดยมีประเทศที่ให้สัตยาบันทั้งสิ้น 184 ประเทศ (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2563) ประเทศไทยได้ร่วมลงนามเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 และให้สัตยาบันในวันที่ 31 มกราคม 2548

จุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฯ

การคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants: POPs) โดยการลด/เลิก การผลิต การใช้ และการปลดปล่อย สารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งเป็นสารประกอบอินทรีย์ที่ย่อยสลายได้ยาก สะสมได้ในเนื้อเยื่อไขมันของมนุษย์และสัตว์ มีสมบัติเป็นพิษต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ในช่วงเริ่มต้นของอนุสัญญาฯ ได้มีการเสนอบัญชีสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานทั้งสิ้น 12 รายการ และมีการเพิ่มเติมในบัญชีเป็นระยะ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่ห้ามผลิตและห้ามใช้

Aldrin อัลดริน - สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ใช้ในดินเพื่อกำจัดปลวก ตั๊กแตน หนอน และแมลงศัตรูพืชอื่น ๆ	Chlordane คลอเดน - สารป้องกันกำจัดแมลงที่นำไปใช้อย่างมากในการควบคุมปลวกและแมลงศัตรูพืชอื่น ๆ	Chlordecone	Decabromodiphenyl ether (commercial mixture, c-decaBDE)
Dicofol	Dieldrin ดีลดริน - สารเคมีที่ใช้ในการควบคุมปลวกแมลงศัตรูพืชประเภทเส้นใย และใช้ควบคุมโรคที่เกิดจากแมลง และแมลงที่อาศัยอยู่ในดินในพื้นที่เกษตรกรรม	Endrin เอนดริน - สารป้องกันกำจัดแมลงที่ใช้ฉีดพ่นบนใบของพืชประเภทฝ้ายและข้าว และใช้ควบคุมหนูหรือสัตว์กัดแทะต่าง ๆ	Heptachlor เฮปเตคลอร์ - สารป้องกันกำจัดแมลงในดินและปลวก และมีการใช้อย่างกว้างขวางในการกำจัดแมลงศัตรูพืชกลุ่มฝ้าย ตั๊กแตน ยุง และพาหะนำโรครื้อน ๆ
Hexabromobiphenyl	Hexabromocyclododecane (HBCDD)	Hexabromodiphenyl ether and heptabromodiphenyl ether	Hexachlorobenzene (HCB)
Hexachlorobutadiene (HCBd)	Alpha hexachlorocyclohexane	Beta hexachlorocyclohexane	Lindane
Mirex ไมเร็กซ์ - สารป้องกันกำจัดแมลงที่ใช้ในการกำจัดมดและปลวก และใช้เป็นสารทนไฟในผลิตภัณฑ์พลาสติก ยาง และเครื่องใช้ไฟฟ้า	Pentachlorobenzene	Pentachlorophenol and its salts and esters	Polychlorinated biphenyls (PCB) โพลีคลอไรเนตเตดไบฟีนิลส์ - สารเคมีที่ใช้เป็นน้ำมันฉนวนความร้อนในหม้อแปลงไฟฟ้าและตัวเก็บประจุไฟฟ้า และใช้เป็นสารผสมในสี กระดาษคาร์บอน กาว และพลาสติก
Polychlorinated naphthalenes	Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds	Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs)	Technical endosulfan and its related isomers
Tetrabromodiphenyl ether and pentabromodiphenyl ether	Toxaphene / Camphechlor ท็อกซาฟีน / แคมพีคลอร์ - สารป้องกันกำจัดแมลงในฝ้าย ัญพืช ผลไม้ ถั่ว และผักผลไม้ต่าง ๆ และใช้ในการควบคุมเห็บ หมัด หรือไรในปศุสัตว์		

2. กลุ่มที่ควบคุมการผลิตและการใช้

DDT ดีดีที - สารเคมีที่ใช้ในการควบคุมและแมลงพาหะนำโรคไข้มาลาเรีย ไข้รากสาดใหญ่ และอื่น ๆ	Perfluorooctane sulfonic acid, its salts and perfluorooctane sulfonyl fluoride	
--	---	--

3. กลุ่มที่ปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ (U-POPs)

Hexachlorobenzene (HCB) เฮกซะคลอโรเบนซีน - สารป้องกันกำจัดเชื้อราที่มีผลกระทบต่อพืช เป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตสารเคมีบางชนิด ซึ่งส่งผลให้เกิดการปลดปล่อยไดออกซิน (PCDD) และฟิวแรน (PCDF) ด้วย	Hexachlorobutadiene (HCBd)	Pentachlorobenzene	Polychlorinated biphenyls (PCB)
Polychlorinated dibenzo-p-dioxins (PCDD) ไดออกซิน - สารเคมีที่เกิดจากกระบวนการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ และจากกระบวนการผลิตสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ และสารเคมีอื่น ๆ รวมถึงกระบวนการรีไซเคิลโลหะ กระบวนการฟอกกระดาษ และเยื่อที่สามารถปล่อยไดออกซินได้ รวมถึงไอเสียรถยนต์ ครุภัณฑ์ ครุภัณฑ์	Polychlorinated dibenzofurans (PCDF) ฟิวแรน - สารที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจเช่นเดียวกับไดออกซิน (PCDD) และพบเป็นส่วนผสมทางการค้าของสารพีซีบี (PCB) ด้วย	Polychlorinated naphthalenes	

■ สารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (POPs) 12 รายการแรก ■ สารกำจัดศัตรูพืช ■ สารเคมีจากอุตสาหกรรม ■ สารปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ

ที่มา: อนุสัญญาสตอกโฮล์ม ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน <https://unido66.dpm.gov.th/kuowledge/stockholmconvention>
การจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานในภาคเกษตรกรรม อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน <https://www.pcd.go.th/publication/5116>

จัดทำโดย กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมกิจการผู้สูงอายุ

พันธกิจของอนุสัญญา

- ใช้มาตรการทางกฎหมายและการบริหารในการห้ามผลิตและใช้สาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ
- นำเข้า/ส่งออกสาร POPs ได้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ที่อนุญาต
- ส่งเสริมการใช้สารทดแทน แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) เพื่อลดการปลดปล่อยสาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ โดยพิจารณาดำเนินการภายใต้ศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศ
- สถานที่เก็บสาร POPs ต้องได้รับการดูแลไม่ให้ส่งผลต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องดูแลจัดการของเสียที่เกิดจากสาร POPs และพื้นที่ปนเปื้อนอย่างเหมาะสม
- จัดทำแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญา และจัดส่งให้ที่ประชุมรัฐภาคีภายใน 2 ปีหลังจากอนุสัญญาสตอกโฮล์ม มีผลบังคับใช้ในประเทศ รวมทั้งพิจารณาทบทวนและปรับปรุงแผนจัดการฯ ให้ทันสมัยตามที่เหมาะสม
- ให้ผู้บริหารและผู้กำหนดนโยบายมีความเข้าใจเรื่องสาร POPs
- เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสาร POPs แก่สาธารณชน รวมทั้งกำหนดแผนและแนวปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์ให้สตรีเด็ก และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาทราบเรื่องสารดังกล่าวและภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม
- สนับสนุนให้มีการวิจัยเรื่องผลกระทบต่าง ๆ จากสาร POPs ทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ
- ตั้งศูนย์ประสานงานระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน้าที่อื่น ๆ

อนุสัญญาสตอกโฮล์ม ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน กำหนดให้เราทำอะไรบ้าง ?

1. กำจัดสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (POPs)

<p>สาร POPs ทั้ง 3 กลุ่ม แม้มีความเสี่ยงอันตรายแตกต่างกัน แต่สารเหล่านี้มีคุณสมบัติคล้ายกัน 4 ประการ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีความเป็นพิษสูง 2) ตกค้างยาวนานหลายปีว่าจะเปลี่ยนไปอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นอันตราย 3) มีการระเหยและเคลื่อนย้ายไปได้ไกลทั้งในอากาศและน้ำ 4) สะสมในเนื้อเยื่อไขมัน 	<ul style="list-style-type: none"> • ให้ประชาคมโลกดำเนินการเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสาร POPs • กำหนดเป้าหมายในการลดและเลิกการปลดปล่อยและการใช้สาร POPs • พื้นที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ การผลิตและการใช้สารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (เอนทรีนและทีโอซีพี) ต้องถูกห้ามทันทีในประเทศที่ให้สัตยาบันแล้วในอนุสัญญานี้ • เรียงร้อยให้ประเทศที่สมาชิกผลิตสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ประเภทอัลดริน ดิลดริน และเฮปเตคลอรีน และเรีกร้อยประเทศสมาชิกที่ประสงค์จะใช้สารเคมีที่เหลืออยู่ซึ่งทะเบียนชอยกเว้น ประเทศที่ขึ้นทะเบียนชอยกเว้นต้องจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดและกำหนดกรอบเวลาที่ต้องการใช้ยาฆ่าต้งจน และการรื้อถอนอาคารกักเก็บต้องทบทวนเป็นระยะ • จำกัดการผลิตและการใช้คลอเดน เฮกซะคลอโรเบนซีน และโมเน็กซ์ ให้น้อยลงในประเทศที่ได้ออกชื่อยกเว้น • ห้ามการผลิตและต้องเลิกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีสารพีซีบีเด็ดขาดภายในปี 2568 และต้องบำบัดและกำจัดสารพีซีบีทั้งหมดไป ภายในปี 2571 • จำกัดการผลิตและการใช้สารพีซีบีเพื่อควบคุมพาราไดโอด เช่น ยูง โดยอนุญาตให้ใช้สารพีซีบีเป็นส่วนผสมในการผลิตโพลีเอทิลีนในประเทศที่ขอชื่อยกเว้นเท่านั้น • เรียงร้อยให้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ดำเนินการเพื่อลดการปลดปล่อย ไดออกซิน ฟิวแรน เฮกซะคลอโรเบนซีน และสารพีซีบีจากกระบวนการเผาไหม้และกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมโดยมีเป้าหมายในการลดการปลดปล่อย อย่างต่อเนื่อง และเลิกการปลดปล่อย (ถ้าทำได้) • จำกัดการนำเข้า-ส่งออกสาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยตั้งใจ 10 ชนิด โดยอนุญาตให้มีการขนส่งเพื่อการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรืออนุญาตให้มีการนำเข้าในประเทศที่ได้รับการยกเว้นเท่านั้น • เรียงร้อยให้ประเทศที่สมาชิกพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญา ภายใน 2 ปี และจัดตั้งศูนย์ประสานงาน (Focal Point) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาร POPs
--	--

2. สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อทางเลือกที่ปลอดภัยกว่า

<p>สาร POPs บางชนิดได้เลิกใช้ไปแล้วอย่างสิ้นเชิงในหลายประเทศและมีการนำสารและเทคนิคอื่นมาใช้ทดแทน สิ่งท้าทายคือการค้นหาสาร POPs ที่เหลืออยู่ และป้องกันการนำไปใช้ต่ออีก</p> <p>ความท้าทายเหล่านี้จะประสบความสำเร็จได้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาที่เรียกว่า “Win-win solutions” คือ การประนีประนอมระหว่างทางเลือกในแง่สุขภาพกับความต้องการของมนุษย์ในการเลิกใช้สารนั้น ๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อนุญาตให้ผลิตและใช้สารพีซีบีเพื่อการควบคุมพาราไดโอด เช่น ยูง และแนวทางขององค์การอนามัยโลก เฉพาะในพื้นที่ที่ไม่มีสารทดแทน ที่มีความปลอดภัยกว่าเท่านั้น การใช้สารพีซีบีจะต้องมีการควบคุม ติดตาม และขึ้นทะเบียน โดยประชาคมโลกจะประเมินอย่างน้อยทุก ๆ 3 ปี สารพีซีบีที่มีความจำเป็นในการควบคุมพาราไดโอดหรือไม่ นอกจากนี้ นักวิจัยและองค์กรวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจะได้รับส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาสารทดแทนอื่น ๆ เพื่อใช้ควบคุมพาราไดโอดมาเรียต่อไป • อนุสัญญานี้ให้เวลาประเทศต่าง ๆ ในการแทนที่หม้อแปลงไฟฟ้าและตัวเก็บประจุไฟฟ้าที่ปนเปื้อนสารพีซีบีจนถึงปี 2568 ครอบงำที่อุปกรณ์ไฟฟ้าเหล่านั้นได้รับการดูแลอย่างดีไม่มีการรั่วไหล อนุสัญญานี้จะใช้เวลาอีก 3 ปีในการกำจัดสารพีซีบีทั้งหมดไป โดยตระหนักถึงเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและในทางปฏิบัติ คือการดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไปจะปลอดภัยกว่า • อนุสัญญานี้เปิดโอกาสให้ประเทศที่สมาชิกใช้สาร POPs ที่เหลืออยู่ เช่น อัลดริน ดิลดริน และเฮปเตคลอรีน ได้ โดยการขอชื่อยกเว้น นอกจากรับอนุญาตให้มีการผลิตในปริมาณจำกัดสำหรับคลอเดน เฮกซะคลอโรเบนซีน และโมเน็กซ์ ในกรณีนี้จะต้องจำกัดการใช้และผลิตสารเคมีเหล่านี้ให้น้อยลงและหมดไปภายใน 5 ปี และการต่ออายุการชอยกเว้นอาจทำได้ แต่ประเทศชอยกเว้นจะต้องจัดทำรายงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจประเทศที่สมาชิก จะมีการทบทวนคำรชอยกเว้นหรือไม่ประเทศที่ชอยชื่อยกเว้นอีก การขอชื่อยกเว้นชอยกเว้นก็จะไม่มีการร้องขอต่อไปในอนาคต • อนุสัญญานี้มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาความสามารถในการลดการปลดปล่อยไดออกซิน ฟิวแรน พีซีบี และเฮกซะคลอโรเบนซีน โดยประเทศต่าง ๆ ต้องพัฒนา แผนปฏิบัติการภายใน 2 ปี ภายหลังจากที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้และสนับสนุนแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด และแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด และแนวทางเหล่านี้เป็นมาตรการทางเทคนิคอีกมาตรการหนึ่งที่ท้าทายมาก และคาดว่าจะการวิจัยพัฒนาในอนาคตจะช่วยทำให้เกิดมาตรการป้องกันใหม่ ๆ
---	--

3. เป้าหมายในการเพิ่มเติมรายการสาร POPs เพื่อการดำเนินการ

<p>อนุสัญญา ระบุชัดเจนว่า การกำหนดสารเคมีอื่น ๆ ให้เป็นสาร POPs ชนิดต่อ ๆ ไป จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการป้องกันไว้ก่อน เนื่องจากยังไม่มีการประเมินผลกระทบที่ชัดเจนที่เกิดจากการแพร่กระจายของสาร POPs จึงมีความกังวลอื่น ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ จึงต้องหาวิธีป้องกันตนเองจากความเสียหายต่าง ๆ จากสาร POPs ที่ยังคงใช้อยู่</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อนุสัญญานี้ใช้หลักการป้องกันไว้ก่อน (Precautionary Approach) กล่าวคือ กรณีที่มีผลกระทบร้ายแรงเกิดขึ้นจากการใช้สาร POPs ไม่สามารถให้เหตุผลว่ายังไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่แน่นอนมาเป็นเหตุผลในการระงับการปฏิบัติเพื่อปกป้องสภาพแวดล้อมได้ • อนุสัญญานี้มีข้อกำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (POPs Review Committee: POPRC) มีหน้าที่พิจารณาทบทวนเพิ่มเติมสาร POPs ใหม่ ๆ ประเภทต่าง ๆ สามารถเสนอรายชื่อสาร POPs ชนิดใหม่ได้โดยระบุเหตุผลที่เสนอ คณะกรรมการ POPRC จะพิจารณาทบทวนตามกระบวนการประเมินโดยคำนึงถึงหลักการ “การป้องกันไว้ก่อน” จากนั้นคณะกรรมการ POPRC จะนำเสนอผลการพิจารณาให้ที่ประชุมรัฐภาคีเพื่อพิจารณา • อนุสัญญานี้เรียกร้องให้ประเทศพัฒนาช่วยเหลือนประเทศกำลังพัฒนา และประเทศที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจในการพัฒนาสารเคมีทดแทนที่ปลอดภัยกว่า รวมถึงการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และให้การสนับสนุนด้านการเงิน 4
--	---

4. การจัดการกับคลังสินค้าสาร POPs คงค้าง และอุปกรณ์ที่ปนเปื้อนสาร POPs

<p>มนุษย์สามารถจัดการกับสาร POPs ได้ภายใต้ข้อจำกัดในขณะนั้น ๆ คือ ปลดปล่อยธรรมชาติให้เวลาบำบัดตนเอง ศึกษาวิจัยเพื่อจำกัดขอบเขตของอันตรายที่เกิดจากสารเหล่านี้ และเลิกผลิตสารเคมีที่มีส่วนผสมของสาร POPs (เป้าหมายหลักของอนุสัญญา)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เรียงร้อยให้ประเทศต่าง ๆ พัฒนาแผนปฏิบัติการและนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติที่ระบุแหล่งเก็บสาร POPs ผลักดัน และอุปกรณ์ที่ปนเปื้อนสาร POPs และเมื่อระบุแหล่งเก็บได้แล้ว คลังสินค้าเหล่านี้ต้องได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม • อนุสัญญานี้เรียกร้องให้มีการจัดการของเสียที่ปนเปื้อนสาร POPs ตั้งแต่การเก็บ การขนส่ง การรวบรวมอย่างปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เรียกร้องให้มีการทำลายพิษของสารเหล่านี้ และไม่อนุญาตให้มีการรีไซเคิล นำกลับไปใช้ใหม่ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังห้ามการขนย้ายข้ามแดนอย่างไม่เหมาะสม • เรียงร้อยให้มีการสนับสนุนด้านการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อการจัดการสาร POPs อย่างปลอดภัย
---	--

5. การดำเนินการร่วมกันเพื่ออนาคตที่ปลอดภัย POPs

<p>หลังจากอนุสัญญา เริ่มต้นและมีผลบังคับใช้ประเทศต่าง ๆ ที่ให้สัตยาบันและประชุมพิจารณาถึงการพัฒนาพันธกรณีของอนุสัญญานี้ การกำหนดสาร POPs เพิ่มเติม การจัดการให้อนาคตปลอดภัย POPs</p>	<ul style="list-style-type: none"> • แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศผ่านศูนย์ประสานงาน อนุสัญญา และเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอันตรายจากสาร POPs จัดหาข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับสาร POPs ที่มีความรู้ ผิดปรน พัฒนาและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารทดแทนและการแก้ปัญหาจากสาร POPs แนวคิดของอนุสัญญานี้ คือ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตรายของสาร POPs และเพื่อช่วยเหลือภาครัฐและธุรกิจในการกำหนดนโยบายที่ชาญฉลาดเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสาร POPs ในอนาคต • อนุสัญญานี้เรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ รายงานผลการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาเป็นประจำเพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาและความสำเร็จที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ผ่านมา ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้เมื่อมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน ที่ประชุมรัฐภาคีจะทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลและให้คำแนะนำด้านแนวทางด้านเทคนิคและการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดแก่ภาครัฐและภาคธุรกิจเพื่อการจัดการสาร POPs ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น • อนุสัญญานี้เรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ สนับสนุนและดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับสาร POPs ติดตามตรวจสอบผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์จากสาร POPs ทั้ง 12 ชนิด แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศที่มีทรัพยากรด้านการแพทย์และการปกป้องสิ่งแวดล้อมจำกัด อนุสัญญานี้เปิดโอกาสให้ประเทศพัฒนาแล้วให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนา และจัดตั้งกลไกเพื่อติดตามตรวจสอบข้อมูลด้านสาร POPs เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพจากสาร POPs ต่อไป
--	--